

ΜΙΑ «ΑΝΑΤΗ» ΜΑΤΙΑ

ΜΟΥΝΔΙΑΛ

1930 - ΟΥΡΟΥΓΟΥΑΗ

Συμμετείχαν 12 χώρες –τέσσερις μόνο από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η διοργανώτρια χώρα, νικώντας στον τελικό την Αργεντινή με σκορ 4-2. Ο αγώνας ανάμεσα στη Γαλλία και το Μεξικό

ήταν ο πρώτος αγώνας Παγκοσμίου Κυπέλλου και το γκολ που σημείωσε στο 19ο λεπτό ο Γάλλος Νουσιάν Νοράν ήταν το πρώτο γκολ του νέου θεσμού. Τον αγώνα παρακολούθησαν μόλις

500 θεατές! Για να διαιτητεύσει τον τελικό, μπροστά σε 90.000 θεατές, ο Βέλγος διαιτητής Τζον Νανζενί ζήτησε να ασφαλισουν τη ζωή του.

1934 - ΙΤΑΛΙΑ

Συμμετείχαν 16 χώρες –δώδεκα από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η διοργανώτρια χώρα, νικώντας στον τελικό την Τσεχοσλοβακία με σκορ 2-1, στην παράταση. Το φασιστικό καθεστώς του Μουσολίνι έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην πορεία της Ιταλίας

προς την κατάκτηση του κυπέλλου. Το ματς της Ιταλίας με την Ισπανία διήρκεσε 210 λεπτά, αφού η παράταση βρήκε τις δυο ομάδες ισόπαλες με σκορ 0-0 και χρειάστηκε να επαναληφθεί ο αγώνας την επόμενη μέρα, για να κερδίσουν τελικά οι Ιταλοί με 1-0. Κατά τη διάρκεια αυτού του ανεπανάληπτου διπλού ματς, 4 βασικοί παίκτες της Ιταλίας και επτά της Ισπανίας τέθηκαν εκτός μάχης, άλλοι από χτυπήματα και άλλοι από εξάντληση!

1938 - ΓΑΛΛΙΑ

Συμμετείχαν 14 χώρες –έντεκα από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η Ιταλία, νικώντας στον τελικό την Ουγγαρία με σκορ 4-2. Μια μέρα πριν τον αγώνα, ο Μουσολίνι έστειλε στους παίκτες της εθνικής Ιταλίας το εξής σύντομο τηλεγράφημα: «Νίκη ή θάνατος». Στον ημιτελικό, η Ιταλία νίκησε με ανύπαρκτο πέναλτι την Βραζιλία. Το πέναλτι ανέλαβε να εκτελέσει ο Μεάτσα, αλλά την ώρα που ήταν έτοιμος να σουτάρει, του έπεσε το σορτσάκι. Ατάραχος, ο Ιταλός παίκτης το συγκράτησε με το χέρι του και έστειλε την μπάλα στα δίχτυα του Βραζιλιάνου τερματοφύλακα που δεν μπόρεσε να αντιδράσει, επειδή τον έπιασαν τα γέλια. Η Γερμανία του Χίτλερ απέτυχε παταγωδώς, αφού αποκλείστηκε νωρίς από την αδύναμη Ελβετία.

ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ

Οι Γερμανοί παίκτες αγωνίζονταν με τη ναζιστική σβάστικα στις φανέλες τους. Το καλύτερο θέαμα το προσέφερε η Ουγγαρία.

1942 ΚΑΙ 1946

Τα Mundial του 1942 και του 1946 δεν έγιναν, εξαιτίας του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

1950 - ΒΡΑΖΙΛΙΑ

Συμμετείχαν 14 χώρες –έξι από την Ευρώπη. Η FIFA δεν επέτρεψε στη Γερμανία να πάρει μέρος, ενώ η Αγγλία, που συμμετείχε για πρώτη φορά σε Mundial, γνώρισε ταπεινωτική ήττα από τις... ΗΠΑ. Το κύπελλο κατέκτησε δίκαια η Ουρουγουάη, νικώντας στον τελικό την Βραζιλία με σκορ 2-1, στο μεγαλύτερο στάδιο του κόσμου, το Μαρακανά, που χωράει 200.000 θεατές και εγκαινιάστηκε επίσημα

με αυτόν τον αγώνα. Κανείς δεν περίμενε την νίκη της Ουρουγουάης. «Η Βραζιλία ήταν βέβαιη νικήτρια, ο τελικός ήταν

για γιορτή. Οι Βραζιλιάνοι ποδοσφαιριστές, που είχαν συντρίψει όλους τους αντιπάλους τους, είχαν λάβει ως δώρο, την παραμονή του αγώνα, χρυσά ρολόγια, που στο πίσω μέρος τους έγραφαν: "Για τους παγκόσμιους πρωταθλητές". Οι πρώτες σελίδες των εφημερίδων είχαν τυπωθεί εκ των προτέρων, το τεράστιο άρμα καρναβαλιού, που επρόκειτο να είναι επικεφαλής των εορταστικών εκδηλώσεων, ήταν έτοιμο και είχαν ήδη πουληθεί μισό εκατομμύριο μπλουζάκια με μεγάλες επιγραφές που γιόρταζαν τη βέβαιη νίκη. Όταν ο βραζιλιάνος Φριάσα πέτυχε το πρώτο γκολ, μια βροντή από διακόσιες χιλιάδες κραυγές και πολλά πυροτεχνήματα συγκλόνισαν το μνημειώδες γήπεδο. Αλλά αργότερα ο Σκιαφίνο πέτυχε το γκολ της ισοφάρισης και μια διαγώνια μπαλιά του Γκίγια έγραψε το 2-1. Όταν μπήκε το

γκολ του Γκίγια, βαθιά σιγή έπεσε στο Μαρακανά, η τρομερότερη σιγή της ιστορίας του ποδοσφαίρου, και ο Άρι Μπαρόσο, ο μουσικοσυνθέτης της "Aquarela do Brasil", που αναμετέδιδε τον αγώνα σε όλη τη χώρα, αποφάσισε να εγκαταλείψει για πάντα τη θέση του σπικέρ αγώνων ποδοσφαίρου» [Εντουάρντο Γκαλεάνο, «Τα χίλια πρόσωπα του ποδοσφαίρου», εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα, 1998, σελ. 130-131].

1954 - ΕΝΔΕΤΙΑ

Συμμετείχαν 16 χώρες –έντεκα από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η Ουτική Γερμανία, νικώντας στον τελικό το φαβορί της διοργάνωσης, την Ουγγαρία, με σκορ 3-2. Στην πρώτη φάση των αγώνων, η μεγάλη Ουγγαρία του Πούσκας συνέτριψε τη Ουτική Γερμανία με σκορ 8-3!

Επίσης, στο πρώτο ημίχρονο του τελικού οι Ούγγροι προηγούνταν με σκορ 2-0! Μερικά χρόνια αργότερα, πολλοί παίκτες της νικήτριας χώρας ασθένησαν σοβαρά ή πέθαναν από αδιευκρίνιστα αίτια. Στον τύπο διέρρευσαν πληροφορίες για επικίνδυνο ντοπάρισμα των Ουτικογερμανών στον τελικό του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Κυκλοφόρησαν επίσης φήμες ότι η Ουγγαρία έχασε επίτηδες, επειδή η Γερμανία την βοηθούσε οικονομικά προκειμένου να κλείσει τις πληγές που τις άφησε ο Πόλεμος. Στο Mundial αυτό η Βραζιλία φόρεσε για πρώτη φορά τις γυνωστές σε όλους κιτρινοπράσινες φανέλες. Μέχρι το 1950, οι Βραζιλιάνοι παίκτες αγωνίζονταν με λευκές φανέλες, τις οποίες εγκατέλειψαν ως... γρουσουζίκες, εξαιτίας της πανωλεθρίας τους στο Μαρακανά.

1958 - ΣΟΥΗΔΙΑ

Συμμετείχαν 16 χώρες –δώδεκα από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε αήττητη η Βραζιλία, νικώντας στον τελικό την διοργανώτρια Σουηδία με σκορ 5-2. Ύστερα από τις πρώτες μέτριες εμφανίσεις, οι παίκτες ήρθαν σε κάθετη σύγκρουση με τον

MUNDIALIA

προπονητή τους, Βισέντε Φεόλα, και του επέβαλαν τόσο τη σύνθεση της αρεσκείας τους όσο και τον τρόπο παιχνιδιού. Έτσι, έγιναν βασικοί πέντε (αναπληρωματικοί, μέχρι τότε) έγχρωμοι παίκτες, ανάμεσα στους οποίους ήταν ο μετέπειτα «βασιλιάς» Πελέ και ο Γκαρίντσα, ο μεγαλύτερος ντριμπλέρ στην ιστορία του ποδοσφαίρου, ο οποίος αποκλείστηκε από τη βασική ενδεκάδα ως... διανοητικά καθυστερημένος. Ο Πελέ, ο Γκαρίντσα, ο Ντιντί, ο Ζαγκάλο, ο Βαβά και η παρέα τους χόρεψαν σάμπα στο πράσινο χαλί και σκόρπισαν τον ενθουσιασμό όχι μόνο στους τυχερούς που βρέθηκαν στα γήπεδα της Σουηδίας, αλλά και σ' αυτούς που είδαν τους αγώνες από την τηλεόραση, καθώς για πρώτη φορά υπήρξε τηλεοπτική κάλυψη του Παγκοσμίου Κυπέλλου. Βέβαια, ζωντανά είδαν τους αγώνες μόνον οι Σουηδοί, ενώ ο υπόλοιπος πλανήτης παρακολούθησε μαγνητοσκοπημένες μεταδόσεις. Για πρώτη φορά, επίσης, και μοναδική μέχρι και σήμερα, κατέκτησε το κύπελλο χώρα που δεν ανήκει στην ήπειρο στην οποία έγινε η διοργάνωση.

1962 - ΧΙΛΗ

Συμμετείχαν 18 χώρες –δέκα από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε αήττητη και πάλι η Βραζιλία, νικώντας στον τελικό την Τσεχοσλοβακία με σκορ 3-1. Μια θλάση στην έναρξη του Mundial άφησε εκτός αγώνων τον Πελέ. Ακόμα πιο άτυχος ήταν ο μεγάλος Ντι Στέφανο (Αργεντίνος ποδηλατογραφημένος Ισπανός), ο τραυματισμός του οποίου, λίγο πριν αρχίσει το τουρνουά, τον καταδίκασε να τελειώσει

την λαμπρή ποδοσφαιρική του καριέρα χωρίς ούτε μια συμμετοχή σε αγώνα Παγκοσμίου Κυπέλλου. Καλύτερος παίκτης της διοργάνωσης ανακηρύχτηκε ο Γκαρίντσα, ο οποίος έπαιξε ποδόσφαιρο από... άλλον πλανήτη. Για πρώτη φορά ο τελικός αναμεταδόθηκε ζωντανά από την τηλεόραση –σε λίγες, βέβαια, χώρες και με ασπρόμαυρη αναμετάδοση.

1966 - ΑΓΓΛΙΑ

Συμμετείχαν 16 χώρες –δέκα από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η διοργανώτρια χώρα, νικώντας στον τελικό την Ουτική Γερμανία με σκορ 4-2 στην παράταση. Το Mundial αυτό έμεινε στην ιστορία για τις αμυντικές τακτικές των ομάδων και, κυρίως, για τα «όργια» των Ευρωπαϊών διαιτητών, που χάρισαν τη νίκη στη Ουτική Γερμανία και στην Αγγλία, σε βάρος της Ουρουγουάης και της Αργεντινής αντίστοιχα, και επέτρεψαν τον ανελέητο «ξυλοδαρμό» του Πελέ, στα παιχνίδια της Βραζιλίας με την Βουλγαρία και την Πορτογαλία, που είχε ως αποτέλεσμα να βγει ο «βασιλιάς» νοκ-άουτ για τη συνέχεια της διοργάνωσης. Την «κωμωδία» αυτού του Mundial ήρθε να επιβεβαιώσει, με τον καλύτερο τρόπο, η κλοπή του Κυπέλλου και η έγκαιρη ανεύρεσή του, σε ένα πάρκο του Νονδίνου, από έναν σκύλο, τον Πικλς, τον οποίο οι Άγγλοι ανακήρυξαν... εθνικό ήρωα! Μοναδικές «νησίδες», η ποδοσφαιρική ιδιοφυΐα του Πορτογάλου (από τη Μοζαμβίκη) Εουσέμπιο, πρώτου σκόρερ της διοργάνωσης, και η πρώτη εμφάνιση σε Παγκόσμιο Κύπελλο του εικοσάχρονου Φραντς Μπεκενμπάουερ, του μετέπειτα «Κάιζερ» του ποδοσφαίρου. Τέλος, για πρώτη φορά είχαμε ζωντανή τηλεοπτική (δορυφορική) αναμετάδοση όλων των αγώνων σε ολόκληρο τον πλανήτη.

1970 - ΜΕΞΙΚΟ

Συμμετείχαν 16 χώρες –εννέα από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε αήττητη, για τρίτη φορά, η Βραζιλία, νικώντας στον τελικό την Ιταλία με σκορ 4-1. Κατά γενική ομολογία, οι Βραζιλιάνοι έπαιξαν σ' αυτό το Mundial το καλύτερο ποδόσφαιρο που παίχτηκε ποτέ σ' αυτόν τον πλανήτη. Είναι

χαρακτηριστικός ο τρόπος με τον οποίο ο βρετανικός τύπος αναγνώρισε την ανωτερότητα των παικτών της Σελεσάο: «θα έπρεπε να απαγορεύεται

ένα τόσο ωραίο ποδόσφαιρο», έγραψε κάποια αγγλική εφημερίδα. Στα γήπεδα του Μεξικό, εκτός από την παρέα του Πελέ, ο οποίος έκανε τις τελευταίες εμφανίσεις του σε Παγκόσμιο Κύπελλο, έλαμψαν κυρίως ο Φραντς Μπεκενμπάουερ, που ολοκλήρωσε τον ημιτελικό αγώνα της χώρας του εναντίον της Ιταλίας με δεμένο το τραυματισμένο χέρι του, και ο συμπατριώτης του και πρώτος σκόρερ της διοργάνωσης, ο Γκερτ Μίλερ, ο άνθρωπος-γκολ, που είχε το παρασούκλι «Τορπίλη». Για πρώτη φορά, σ' αυτό το Mundial καθιερώθηκαν η κίτρινη και η κόκκινη κάρτα και επιτράπηκαν οι δύο αλλαγές, καθώς μέχρι τότε οι ομάδες είχαν δικαίωμα να αλλάξουν μόνο τον τερματοφύλακά τους, κι αυτόν μόνον όταν δεν μπορούσε να συνεχίσει εξαιτίας αναμφισβήτητου τραυματισμού.

1974 - ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Συμμετείχαν 16 χώρες –εννέα από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η διοργανώτρια χώρα, νικώντας στον τελικό την Ολλανδία με σκορ 2-1. Αλλά το Mundial αυτό ανήκει εξίσου στη μεγάλη χαμένη

του τελικού, την Ολλανδία, που ήταν και το απόλυτο φαβορί για την κατάκτηση του κυπέλλου. Ο «ιπτάμενος» Γιόχαν Κρόιφ, ο Ρέζεμπερικ, ο Νέεσκενς, ο Κρολ και η παρέα

τους, με τιρονιέρη τον ιδιοφυή Ρίνους Μίχελς, ήρθαν στη Γερμανία κουβαλώντας στις αποσκευές τους το ολοκληρωτικό ποδόσφαιρο που τα προηγούμενα

χρόνια είχε διδάξει στα ευρωπαϊκά γήπεδα ο Άγιαξ, κατακτώντας τρεις συνεχόμενους τίτλους στην κορυφαία διασυλλογική διοργάνωση της γηραιάς ηπείρου. Οι απίθανοι αυτοί Ολλανδοί, που άφησαν άφωνους τους πάντες όταν αποφάσισαν να μένουν στο ίδιο δωμάτιο με τη σύζυγο ή τη φίλη τους καθ' όλη τη διάρκεια του Παγκοσμίου Κυπέλλου (κάτι που γινόταν για πρώτη φορά), έφτασαν στον τελικό αήττητοι και κάνοντας... περίπατο. Εκεί όμως τους περίμεναν, για να τους χαλάσουν τη γιορτή, τέσσερις εξίσου απίθανοι και θρασύτατοι τύποι: ο «τερματοφύλακας-γελωτοποιός» Ζεπ Μάγιερ, ο «Κάιζερ» Μπεκενμπάουερ, ο «στρατηγός» Μπράιτνερ και ο «παίκτης-γκολ» Γκερντ Μίλερ. Ενάντια σε κάθε πρόβλεψη, οι Ουτικογερμανοί πήραν τη μπουκιά από το στόμα των Ολλανδών και στέφθηκαν, για δεύτερη φορά, πρωταθλητές κόσμου. Φήμες ήθελαν τη Ουτική Γερμανία να χάνει επίτηδες από τη Ναϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας, προκειμένου να τερματίσει δεύτερη στον προκριματικό όμιλο και να αποφύγει έτσι τη Βραζιλία και την Ολλανδία.

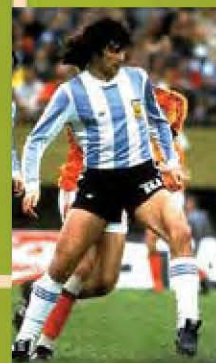
1978 - ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ

Συμμετείχαν 16 χώρες –δέκα από την Ευρώπη.

Το κύπελλο κατέκτησε η διοργανώτρια χώρα, νικώντας στον τελικό την Ολλανδία με σκορ 3-1, στην παράταση. Το Mundial αυτό μοιάζει πολύ με το Mundial του 1934 που έγινε

στα γήπεδα της φασιστικής Ιταλίας. Κι αυτό γιατί, το 1978, η Αργεντινή στέναζε κάτω από τη δικτατορική μπότα μιας φούχτας στρατηγών με επικεφαλής τον αδίστακτο Βιντέλα. Πράττοντας στο ακέραιο το «εθνικό»

τους καθήκον, οι στρατηγοί «έσπρωξαν» την εθνική ομάδα της χώρας τους μέχρι τον τελικό, με την ανοχή της FIFA. Για τον τίτλο του παγκόσμιου πρωταθλητή θα έπρεπε κανονικά να αναμετρηθούν η Βραζιλία και η Ολλανδία. Για να πάρει τη θέση της Βραζιλίας, η Αργεντινή θα έπρεπε ▶

MUNDIAL

να κερδίσει το Περού με πολλά γκολ διαφορά. Πόσα ακριβώς γκολ θα χρειαζόταν, δεν θα μπορούσε να το ξέρει, αν οι δυο αγώνες, αυτός της Βραζιλίας με την Πολωνία και αυτός της Αργεντινής με το Περού γίνονταν ταυτόχρονα. Αλλά, κατά περίεργο τρόπο, η FIFA και ο Βραζιλιάνος (!) πρόεδρος της, Χαβελάνγκε, δέχτηκαν να διεξαχθεί ο αγώνας ανάμεσα στην Αργεντινή και το Περού πέντε ολόκληρες ώρες μετά τον αγώνα της Βραζιλίας με την Πολωνία! Έτσι, οι Αργεντινοί γνώριζαν ότι έπρεπε να κερδίσουν με τέσσερα γκολ διαφορά, για να πάνε αυτοί στον μεγάλο τελικό. Και τα πέτυχαν.

Νίκησαν με σκορ 6-0 το Περού, που είχε, μέχρι τότε, την καλύτερη άμυνα και τον καλύτερο τερματοφύλακα της διοργάνωσης, τον

αργεντινικής καταγωγής Κιρόγα! Το γεγονός ότι στους Περουβιανούς παίκτες επιτέθηκαν με πέτρες οι συμπατριώτες τους, όταν επέστρεψαν στην πατρίδα, τα λέει όλα. Ωστόσο, παρά τα όσα συνέβησαν πριν, στον μεγάλο τελικό νίκησε το ποδόσφαιρο. Μέσα σε μια εκπληκτική ατμόσφαιρα, με χιλιάδες χαρτάκια να σκεπάζουν το γήπεδο και να το ντύνουν στα λευκά, με ένα πλήθος να παραληρεί στις κερκίδες, αλλά και με τους επίλεκτους στρατιώτες του Βιντέλα να παρατάσσονται γύρω από τον αγωνιστικό χώρο, με προτεταμένα τα αυτόματα και πανέτοιμοι να αναλάβουν δράση, μέσα σε μια τέτοια μοναδική ατμόσφαιρα, οι ποδοσφαιριστές των δύο ομάδων έδωσαν τη δική τους μεγαλειώδη παράσταση. Και για δεύτερη φορά, οι Ολλανδοί έχασαν ένα τρόπαιο που θεωρούσαν (ίσως όχι άδικα) δικό τους. Χάρη στο δοκάρι, πάνω στο οποίο

σταμάτησε μια φοβερή κεφαλιά του Ρέζενμπερκ στο τελευταίο λεπτό του κανονικού αγώνα, αλλά και χάρη στις εκρηκτικές επελάσεις και τα δύο γκολ του Μάριο Κέρπες, η Αργεντινή κατέκτησε, για πρώτη φορά στην ιστορία της, το Παγκόσμιο Κύπελλο. Κατά τη διάρκεια της απονομής, οι παίκτες της Ολλανδίας απέφυγαν επιδεικτικά να χαιρετήσουν τους Αργεντινούς στρατηγούς.

1982 - ΙΣΠΑΝΙΑ

Συμμετείχαν 24 χώρες –δεκατέσσερις από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η Ιταλία, νικώντας στον τελικό τη Δυτική Γερμανία με σκορ 3-1. Η Βραζιλία του Ζίκο, του Φαλκάο και του Σόκρατες, αν και έπαιξε το καλύτερο ποδόσφαιρο απ' όλες τις ομάδες της διοργάνωσης, δεν μπήκε καν στην τετράδα αποκλείστηκε από τους Ιταλούς, γιατί οι παίκτες της αρνήθηκαν να υπακούσουν στις επιταγές της σκοπιμότητας και προτίμησαν να προσφέρουν θέαμα αντί να κυνηγήσουν το αποτέλεσμα. Μόλις την τέταρτη θέση κατέλαβε η δεύτερη καλύτερη ομάδα του τουρνουά, η Γαλλία, η οποία διέθετε την θεαματικότερη μεσαία γραμμή, με επικεφαλής τον Μισέλ Πλατινί και δίπλα του τον Τιγκανά και τον Ζενγκινί. Κορυφαία μορφή αυτού του Mundial ήταν ο (μυληγμένος σε σκάνδαλο στημένων παιχνιδιών) Πάολο Ρόσι, ο οποίος αναδείχθηκε πρώτος σκόρερ και οδήγησε την χώρα του στην κατάκτηση του κυπέλλου, αναγκάζοντας τους συμπατριώτες του να ζητήσουν από τον Πάπα την... αγιοποίησή του.

1986 - ΜΕΞΙΚΟ

Συμμετείχαν 24 χώρες –δεκατέσσερις από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η Αργεντινή, νικώντας στον τελικό τη Δυτική Γερμανία με σκορ 3-2. Το Mundial αυτό φέρει την σφραγίδα του μεγάλου

Ντιέγκο Μαραντόνα, όχι μόνο γιατί χάρη σ' αυτόν η Αργεντινή στέφθηκε για δεύτερη φορά πρωταθλήτρια κόσμου, αλλά κυρίως γιατί, στον αγώνα της ομάδας του με την Αγγλία, πέτυχε το ένα από τα δύο γκολ του

με το χέρι και στη συνέχεια δήλωσε χωρίς ίχνος μεταμέλειας: «Το χέρι μου ήταν το χέρι του θεού», υπονοώντας προφανώς ότι με αυτό το χέρι ο θεός τιμώρησε τους Άγγλους που, τέσσερα χρόνια νωρίτερα, κέρδισαν τον «περίεργο» πόλεμο των νησιών Φόκλαντ κατανικώντας και ντροπιάζοντας τον αργεντινικό στρατό. Στις κερκίδες των γηπέδων του Μεξικό πρωτοεμφανίστηκε η περίφημη «όλα». Αξέχαστος θα μείνει ο αγώνας ανάμεσα στη Βραζιλία και τη Γαλλία, που κρίθηκε υπέρ των Γάλλων στα πέναλτι, με τους Ζίκο, ΣόκρATES και Πλατινί να αστοχούν από τα έντεκα βήματα! Αλλά το Mundial του 1986 ήταν δυστυχώς και το Mundial των αναβολικών, όπως αποδείχτηκε έναν χρόνο αργότερα, όταν ο Γερμανός διεθνής τερματοφύλακας Τόνι Σουμάχερ αποκάλυπτε, στο βιβλίο-βόμβα που έγραψε με τίτλο «Το εναρκτήριο σφύριγμα», ότι όλοι οι Γερμανοί παίκτες που συμμετείχαν στο Παγκόσμιο Κύπελλο του Μεξικό είχαν καταναλώσει απίστευτες ποσότητες αναβολικών ουσιών και δήλωνε ότι σε όλες σχεδόν τις χώρες το επαγγελματικό ποδόσφαιρο και οι απαγορευμένες ουσίες βαδίζουν πλέον χέρι-χέρι. Είναι, βέβαια, περιττό να πούμε ότι οι αποκαλύψεις του Σουμάχερ δεν ταρακούνησαν κανέναν εκτός, φυσικά, από τον ίδιο, που «επιβραβεύτηκε» χάνοντας τη θέση του όχι μόνο στην εθνική Γερμανίας αλλά και στην ομάδα του, την Κοζωνία, και «κερδίζοντας» τον τίτλο του εθνικού προδότη, που του έκλεισε όλες τις πόρτες και τον ανάγκασε να καταφύγει στην Τουρκία προκειμένου να συνεχίσει την ποδοσφαιρική του καριέρα.

1990 - ΙΤΑΛΙΑ

Συμμετείχαν 24 χώρες –δεκατέσσερις από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε η Γερμανία,

νικώντας στον τελικό την Αργεντινή με σκορ 1-0 και χάρη σ' ένα ανύπαρκτο πέναλτι. Το Mundial αυτό θα το θυμόμαστε μόνο για το εκπληκτικό Καμερούν του σαραντάχρονου (!) Ροζέ Μιλιά και για την μεγαλειώδη προσπάθεια του Ντιέγκο Μαραντόνα, που έφερε την ομάδα του στον τελικό παίζοντας με το ένα του πόδι σχεδόν σακατεμένο. Κατά τα άλλα, το Παγκόσμιο Κύπελλο του 1990 ήταν, μέχρι τότε, το φτωχότερο σε θέαμα και γκολ Mundial.

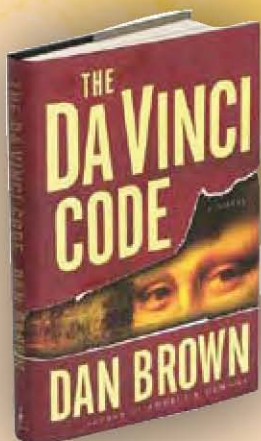
1994 - ΗΠΑ

Συμμετείχαν 24 χώρες –δεκατρείς από την Ευρώπη. Το κύπελλο κατέκτησε για τέταρτη φορά η Βραζιλία, νικώντας στον τελικό την Ιταλία με σκορ 3-2 στα πέναλτι. Το Mundial αυτό θα το θυμόμαστε, για το φιάσκο της εθνικής Ελλάδας (τρεις ήττες σε ισάριθμα παιχνίδια, δέκα γκολ παθητικό και... μηδέν ενεργητικό) που, στην πρώτη και μοναδική της εμφάνιση σε τελική φάση Παγκοσμίου Κυπέλλου, ξέχασε τον λόγο για τον οποίο επισκέφθηκε την Αμερική και έκανε εκπληκτικές εμφανίσεις στις... πάσης φύσεως δεξιώσεις που οργάνωσε προς τιμή της η ομογένεια για την εκπληκτική ομάδα της Νιγηρίας, που δεν έφτασε ψηλά εξαιτίας της απειρίας των παικτών της και κάποιων... συγκυριών για τον αποκλεισμό της εντυπωσιακής Γερμανίας από την Βουλγαρία, που με ηγέτη τον Στόιτσκοφ κατέλαβε τελικά την τέταρτη θέση για την εν ψυχρώ δολοφονία του Κολομβιανού Αντρές Εσκομπάρ από τη μαφία της χώρας του, επειδή είχε την ατυχία να βάλει ένα αυτογκόλ και να καταδικάσει σε ήττα την ομάδα του για τον Βραζιλιάνο «μάγο» Ρομάριο και για το χαμένο πέναλτι του Ιταλού «Βούδα», Ρομπέρτο Μπάτζιο, στον τελικό. Αλλά κυρίως θα θυμόμαστε το Mundial του 1994 για την εκδικητική μανία της FIFA, η οποία «καθάρισε» με συνοπτικές διαδικασίες το «κακό παιδί» του παγκοσμίου ποδοσφαίρου, τον Ντιέγκο Μαραντόνα, ■

ΚΩΔΙΚΑΣ ΝΤΑ ΒΙΝΤΣΙ

Στις 17 Μαΐου η ταινία Κώδικας Ντα Βίντσι, βασισμένη στο ομώνυμο μυθιστόρημα του Dan Brown, είχε την επίσημη πρεμιέρα της στο Φεστιβάλ των Κανών. Παρά τις οδηγίες της Εκκλησίας προς τους πιστούς να μην παρακολουθήσουν την ταινία και παρά τις άσχημες κριτικές που την χαρακτήρισαν ως «κακοτεχνία, βλάσφημη και προσβλητική», η ταινία ακολούθησε την πορεία του βιβλίου και έσπασε ταμεία. Το Υπουργείο Πολιτισμού της Γαλλίας επέτρεψε στην παραγωγή να κάνει γυρίσματα στο εσωτερικό του Λούβρου, αλλά σκηνές στο Μουσείο έχουν γυριστεί και σε σκηνικά-αντίγραφα, όπως αντίγραφο αποτελεί και ο πίνακας της Μόνα Λίζα. Δεν επιτράπηκαν, επίσης, τα γυρίσματα στο Αβαείο του Γουέστμινστερ, του οποίου τη θέση πήρε ο καθεδρικός ναός του Νίνκορν στην Αγγλία. Το κόστος της ταινίας ανήλθε στα 125.000.000 \$, ενώ, μετά την τεράστια επιτυχία της, θα μεταφερθεί στην μεγάλη οθόνη και το προηγούμενο μυθιστόρημα του Dan Brown, "Illuminati".

Η ΥΠΟΘΕΣΗ

Ο Ρόμπερτ Νάνγκτον, διάσημος καθηγητής του Χάρβαρντ, δίνει διάλεξη στο Αμερικανικό Πανεπιστήμιο του Παρισιού σχετικά με την ανάλυση θρησκευτικών συμβόλων. Την ίδια στιγμή, ο έφορος του Λούβρου, Ζακ

Σονιέ, τον οποίον επρόκειτο να συναντήσει, βρίσκεται δολοφονημένος σε μια περίεργη στάση, που θυμίζει αυτήν του «Βιτρούβιου Άντρα», διάσημου έργου του Νεονάρντο Ντα Βίντσι. Η γαλλική αστυνομία ζητάει την βοήθεια του Νάνγκτον, ενώ ταυτόχρονα τον θεωρεί ύποπτο. Στην υπόθεση εμπλέκεται η κρυπτολόγος, Σοφί Νουβό, η οποία είναι εγγονή του Σονιέ. Βοηθάει τον καθηγητή

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Σκηνοθεσία: Ron Howard

Σενάριο: Akiva Goldsman,
Dan Brown

Πρωταγωνιστούν:

Tom Hanks, Audrey Tautou,
Ian McKellen, Alfred Molina,

Jurgen Prochnow,

Paul Bettany, Jean Reno,

Clive Carter

Η ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΠΑΓΕΤΩΝΩΝ 2 - Η ΑΠΩΨΞΗ

Η «Απόψυξη» αποτελεί τη συνέχεια της ταινίας «Η Εποχή των Παγετώνων», που βγήκε στους κινηματογράφους το 2002. Το κόστος παραγωγής της πρώτης ταινίας είχε ανέλθει στα 59 εκατομμύρια δολάρια, ενώ οι εισπράξεις της στα 382 εκατομμύρια δολάρια! Την σκηνοθεσία της «Απόψυξης» έκανε ο βραζιλιάνικος καταγωγής Carlos Saldanha, ο οποίος συν-σκηνοθέτησε την πρώτη ταινία, μαζί με τον Chris Wedge. Το 2004, ο Carlos Saldanha ήταν υποψήφιος για Όσκαρ Σκηνοθεσίας, για μια ταινία κινουμένων σχεδίων μικρού μήκους με τίτλο «Gone Nutty».

Η ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΤΑΙΝΙΑΣ

Σκηνοθεσία:

Carlos Saldanha

Σενάριο:

Peter Gaulke,
Gerry Swallow

Με τις φωνές των:

Ray Romano, John Leguizamo, Denis Leary,
Seann William Scott, Josh Peck, Queen Latifah, Jay Leno, Chris Wedge

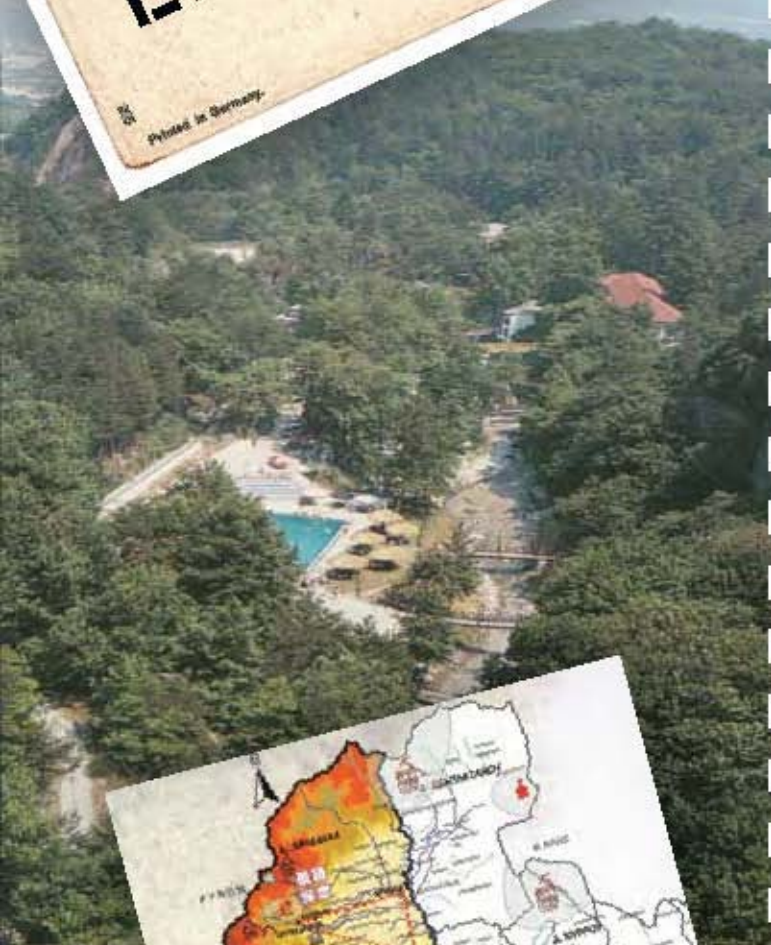
Η ΥΠΟΘΕΣΗ

Οι πάγοι λιώνουν και η Εποχή των Παγετώνων φτάνει στο τέλος της. Η συντροφιά του Μάνι του μαμούθ, του βραδύποδα Σιντ και του Ντιέγκο του τίγρη, ενθουσιάζεται με το νέο της περιβάλλον. Όλα τα ζώα απολαμβάνουν τον υδάτινο κόσμο που έχει αντικαταστήσει το προηγούμενο παγωμένο τοπίο. Κάτι φοβερό, όμως, κρύβεται πίσω από την φαινομενικά όμορφη κατάσταση στην κοιλάδα τους. Το νερό των πάγων, που ακόμα λιώνουν, μπορεί να προκαλέσει μεγάλες πλημμύρες και καταστροφές! Η παρέα των τριών φίλων ανακαλύπτει το γεγονός και προσπαθεί να

Λίγα χιλιόμετρα από το χωριό μου, το Ποθικάρπι, βρίσκονται τα Νουτρά Νουτρακίου Πόζαρ. Είναι ένας μικρός παράδεισος, μέσα σε μια πυκνή πράσινη βλάστηση από οξιές, δρυς και πλάτανια. Τέτοιο μέρος επιτρέπει ο επισκέπτης για να αποδράσει από την καθημερινότητα. Από τις αρχές Μαΐου μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου οι επισκέπτες απολαμβάνουν τις ανέσεις και τις χαρές που τους προσφέρει ο τόπος, με αμέτρητες θιμνούδες με ζεστό νερό 37ο C χειμώνα-καλοκαίρι. Όμως τα Νουτρά έχουν και άλλα ενδιαφέροντα, όπως πεζοπορίες και βόλτες γύρω από το ποτάμι Τάπητσα (Προσήλιο Ρέμα), το οποίο διασχίζει την χαράδρα του Αγίου Νικολάου και πηγάζει στις κορυφές του Καϊμάκτσαλαν. Η περιοχή προσφέρει πολύ περισσότερα από τα ιαματικά Νουτρά της. Έχει μονοπάτια που συνδέουν τα Νουτρά Πόζαρ με το Καϊμάκτσαλαν, το ψηλότερο χιονοδρομικό κέντρο της Ελλάδας με 8 μήνες χιόνι το χρόνο. Αν το αντέχεις, μπορείς να ανέβεις με τα πόδια μέσα από το φαράγγι του Αγίου Νικολάου, με σημαδευμένη διαδρομή για να μην χαθείς, μέχρι τις πηγές. Επίσης, μπορείς να κάνεις ορειβασία και αναρρίχηση, σπηλαιολογία και φυσικά αυτό για το οποίο έρχονται όλοι, θουτροθερα-

Οι ιαματικές πηγές του Πόζαρ είναι γνωστές από την εποχή του Μ. Αλεξάνδρου